

er af den Opfattelse, at den paagældende ikke mere opfylder de fornødne Betingelser.

Domstolens Sæde er i Haag, hvor dens Formand og Sekretær skal have fast Ophold. Den skal afholde et Møde hvert Aar — i Mangel af anden Bestemmelse den 15. Juni — og fortsætte Sammenkomsten, saalænge der er Sager til Behandling (Art. 23).

I Art. 26 og 27 er der for de i Versailles-traktatens 12. og 13. Del omhandlede Stridigheder, henholdsvis vedrørende den internationale Samfærdsel og Arbejdsspørgsmaal, fastsat særlige Regler om Domstolens sammensætning og Fremgangsmaade. Ifølge Art. 29 skal Domstolen endvidere hvert Aar nedsætte en Kommission paa 3 Dommere, til summarisk Procedure i Sager, hvor Parterne ønsker dette.

Særlige Vanskeligheder frembød Spørgsmaalet om, hvorvidt en Dommer kan deltage i Behandlingen af en Sag, naar han er Undersaat i en af de tvistende Stater. Art. 31 besvarer dette Spørgsmaal bekræftende, men foreskriver samtidig, at i saa Fald den anden Part, hvis den ikke allerede er repræsenteret indenfor Domstolen, har Ret til at udpege en Dommer-suppleant eller en anden af sine Undersaatte til som Dommer at deltage i Sagens Behandling. Hvis ingen af Parterne er repræsenteret i Domstolen, er begge berettiget til at udpege en saadan yderligere Dommer af deres egen Nationalitet.

Domstolen skal staa aaben for Stater eller saadanne selvstyrende Bilande og Kolonier, som er Medlemmer af Folkenes Forbund, altsaa ikke for Korporationer eller Privatpersoner. Adgang til at henvende sig til Domstolen staa aaben for Forbundsmedlemmerne og de i Tillæget til Forbundspagten omhandlede Stater, medens det overlades til Raadet at fastsætte de nærmere Regler, under hvilke andre Stater skal kunne henvende sig til Domstolen. Angaaende Domstolens Kompetence foreskriver Art. 36:

„Domstolens Myndighedsomraade udstrækker sig til alle Sager, som Parterne

forelægger den, saavel som til alle de Tilfælde, hvor det særlig er foreskrevet i de gældende Traktater og Konventioner.

Forbundsmedlemmerne og Stater, som er nævnt i Tillæget til Pagten, kan enten samtidig med Undertegnelsen eller Ratifikationen af den Protokol, til hvilken nærværende Statut er føjet, eller paa et senere Tidspunkt, erklære, at de allerede nu og uden særlig Overenskomst vil anerkende Domstolens Domsmyndighed som bindende i Stridigheder mellem dem og ethvert andet Forbundsmedlem eller enhver anden Stat, som gaar ind paa den samme Forpligtelse, forsaavidt disse Stridigheder angaar alle eller nogle af de følgende Arter af Rets tvister:

- a) Fortolkningen af en Traktat.
- b) Ethvert Spørgsmaal, som angaar mellemfolkelig Ret.
- c) Tilstedeværelsen af enhver Kendsgerning, som, hvis den forelaa, vilde udgøre et Brud paa en mellemfolkelig Forpligtelse.
- d) Arten og Omfanget af den Erstatning, som bør ydes paa Grund af et Brud paa nogen mellemfolkelig Forpligtelse.

Den ovennævnte Erklæring kan afgives enten ubetinget eller paa Betingelse af Gensidighed med Hensyn til flere eller visse Forbundsmedlemmer eller Stater eller for et bestemt Tidsrum.

Retten afgør selv Tvistigheder, som maatte opstaa med Hensyn til Spørgsmaal om dens Myndighedsomraade“.

Med Hensyn til de Retsregler, som Domstolen skal lægge til Grund ved sine Afgørelser, foreskriver Art. 38:

„Domstolen skal anvende:

- 1) Mellemfolkelige Konventioner af almindelig eller særlig Art, som hjemler Regler, der udtrykkeligt er anerkendt af de stridende Stater.
- 2) Den mellemfolkelige Sædvane som Udtryk for en almindelig Praksis, der er anerkendt som Retsregel.
- 3) De almindelige Retsgrundsætninger, som anerkendes af civiliserede Nationer.
- 4) Med den Begrænsning, som følger